

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010196
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8322010196.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.05.2023, v trestnej veci proti obžalovanému W. W. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/31/2022 zo dňa 09.01.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného W. W..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. W. W. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. d) Tr. zákona a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a v bode 2/ z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 19.05.2021 v čase okolo 19.00 hod. prišiel k dverám rodinného domu č. X v obci K., okres Humenné, ktorého majiteľom je V. T. z K., kde sa najprv rozprával s K. T., ktorá tam býva a ktorá sa po krátkom čase vrátila dnu do rodinného domu k plačúcemu šesťmesačnému dieťaťu, pričom vstupné dvere za sebou zatvorila, následne si tieto vstupné dvere do rodinného domu sám otvoril a neoprávnene vošiel dnu, kde sa jej začal agresívne vyhrážať slovami „zdochneš, všetci zdochnete, aj tvoj manžel, aj malý, keď ti jednu prijebem, tak sa nalepíš na stenu“, po chvíli vstupné dvere za sebou zvnútra zamkol a povedal jej, že skončila, že je vyjebaná klamárka, skurvená a že zdochne, že teraz jej odreže hlavu, pričom jej napľul do tváre, zatlačil ju do kúta, chytil jej svojou otvorenou dlaňou tvár a pritlačil ju k stene a keďže jej malé dieťa na rukách plakalo, žiadal od nej, aby utíšila malého, lebo ho zabije, kde ona ho prosila, aby z domu odišiel, a takto pod hrozbou ujmy na zdraví neoprávnene zotrval v jej obydľí a svojimi vyhrážkami u poškodenej K. T. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, pričom jej spôsobil zranenia tváre s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 5 až 6 dní,

2/ dňa 19.05.2021 v presne nezistenom čase, okolo 21.30 hod. prišiel k osobnému motorovému vozidlu zn. Škoda Fabia ev. č. B. XXX A., čiernej farby, ktoré stálo na parkovacom mieste za obytným domom č. XX v obci K. a poškodil ho takým spôsobom, že zobral do ruky kameň, hodil ho na čelné sklo vozidla, ktorý sa skotúlal po prednej kapote a túto poškrabal, následne prišiel k zadnej časti vozidla a kameňom rozbil aj zadné sklo, pričom svojím konaním spôsobil majiteľke vozidla P. Q. C. z F. nad E. rozbitím čelného a zadného skla vozidla a škrabancami na prednej kapote škodu vo výške najmenej 354,- eur.

Za to mu bol uložený podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 4, § 36 písm. j), § 37 písm. h), m), § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 4 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Humenné č. k. 3T/70/2021-303 zo dňa 14.09.2021, právoplatného 25.10.2021, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré následne aj bližšie písomne odôvodnil. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že napriek tomu, že skutky nespáchal, tak spravil vyhlásenie o vine, a to z dôvodu, že momentálne žije v zahraničí, začal konečne viesť riadny život, je riadne zamestnaný a konečne sa mu v jeho zbabranom živote začalo dariť. Chcel mať pokoj so zákonom a predpokladal, že pri vyhlásení o vine mu bude uložený taký istý trest, ako mu bol uložený trestným rozkazom, kde mu bolo upustené od uloženia ďalšieho trestu, lebo súd považoval trest v trvaní jedného roka v konaní sp. zn. 3T/70/2021 za dostatočný. Lenže na hlavnom pojednávaní mu bol uložený trest v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne, keď bol zo strany prokurátora podaný odpor. Preto žiada krajský súd, aby mu uložil podmienečný trest, poukazujúc na to, že väčšinu z uloženého trestu už odpykal, a to 18 mesiacov. Opäť zdôraznil, že v zahraničí vedie riadny život, kde plánuje svoju budúcnosť a chce zabudnúť na svoju minulosť, keď sa narodil v takej rodine, kde boli stále problémy, na čo mu je veľmi ťažko spomínať. V konečnom dôsledku sa však postavil na nohy a začalo sa mu dariť a viesť riadny život. Teraz má veľké obavy z toho, že keď bude musieť ísť do výkonu trestu odňatia slobody na zvyšných 10 mesiacov, tak príde zase o všetko a jeho budúcnosť skončí tak, ako jeho minulosť. Preto navrhol, aby mu krajský súd uložil podmienečný trest, alebo vrátil vec na nové prejednanie a dokazovanie.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací pre vymedzenie svojej prieskumnej právomoci považuje za potrebné v prvom rade zdôrazniť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.01.2023 podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Okresný súd uvedené vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 ods. 5, 7 a 8 Tr. poriadku prijal a vykonal dokazovanie súvisiace len s výrokom o treste. Bol pritom poučený o neodvolateľnosti takéhoto vyhlásenia o vine a o jeho nenapadnuteľnosti odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Pred vyhlásením o vine bol tiež upozornený aj na možné sprísnenie trestnej sadzby, ktorá je v prípade najprísnejšie trestného prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona 1 rok až 5 rokov a pri použití § 38 ods. 4 Tr. zákona 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov.

Za uvedenej procesnej situácie mohol obžalovaný podľa § 307 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku rozsudok napadnúť odvolaním pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. Vzhľadom na uvedené krajský súd na podklade odvolania obžalovaného nebol oprávnený preskúmať výrok o vine napadnutého rozsudku, ale len jeho výrok o treste.

Preto na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ohľadom napadnutého výroku o treste, v konaní pred súdom prvého stupňa boli dôkazy vykonané zákonným spôsobom, a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Súd vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným

v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym záverom. Zákonu zodpovedá aj odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom prvostupňový súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z nich vyplývali a na základe ktorých konkrétnych dôkazov dospel k svojim záverom. Popísal tiež akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné a vecne správne, a preto na tieto krajský súd v podrobnostiach aj poukazuje.

Vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3, ods. 4 veta prvá Tr. zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z hľadiska spôsobu spáchania činu a jeho následku je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa vo viacčinnom súbehu dopustil až troch skutkov naplňajúcich pojmové znaky štyroch úmyselných trestných činov, a to prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Páchal ich za použitia násillia a bez zistenia akéhokoľvek dôvodu. Pri prečine porušovania domovej slobody vošiel do cudzieho domu, odmietal ho opustiť a tam ohrozoval život a zdravie ženy a malého dieťaťa.

V súvislosti s tým je potrebné uviesť, že za prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Tr. zákona už obžalovaný bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/70/2021 zo dňa 14.09.2021 na trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Skutku sa dopustil 05.12.2020 a trestný rozkaz bol obžalovanému doručený 23.09.2021. Keďže prvostupňový súd v predmetnej veci sp. zn. 1T/31/2022 odsudzoval obžalovaného za trestné činy, ktoré spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za prečin útoku na verejného činiteľa, správne obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, a to podľa zásad na uloženie úhrnného trestu uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zákona, teda podľa najprísnejšieho ustanovenia zo zbierajúcich sa trestných činov § 194 ods. 2 Tr. zákona, ktoré ustanovuje trestnú sadzbu na 1 rok až 5 rokov.

Správne prvostupňový súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval) a dve priťažujúce okolnosti (spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený). V dôsledku prevahy priťažujúcich okolností bolo podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Po tejto úprave tak súd bol povinný ukladať trest odňatia slobody na 2 roky 4 mesiace až 5 rokov.

Ako na to poukázal aj prvostupňový súd, obžalovaný má v odpise registra trestov 11 záznamov o spáchaní trestných činov násilnej i majetkovej povahy, za ktoré mu boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. Od roku 2016 má tri záznamy o odsúdeniach tuzemskými súdmi, v dvoch prípadoch bol odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody, v jednom prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Popri uvedenému odsúdeníu pod sp. zn. 3T/70/2021, bol obžalovaný odsúdený ešte trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/29/2016 zo dňa 02.02.2016 podľa § 212 ods. 1 a § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov 4 mesiacov (vykonal ho 27.04.2020) a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/179/2015 zo dňa 17.10.2018 za prečiny výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a ublízenia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Okrem toho sa v období rokov 2020 a 2021 dopustil aj piatich priestupkov, a to dvoch priestupkov proti majetku a po jednom priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, proti verejnému poriadku a proti občianskemu spolunažívaniu.

Z hľadiska osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy je aj zo správy Obce K. zrejmé, že tento má celý život problémy so zákonom pre užívanie alkoholických nápojov alebo iných návykových látok, kedy sa stáva agresívnym. Na strane druhej pozitívne osobu obžalovaného hodnotil jeho zamestnávateľ a ÚVV.

Z uvedeného vyplýva, že od opakovaného páchania trestnej činnosti obžalovaného neodradili opakovane ukladané a vykonávané tresty odňatia slobody v ústave na výkon trestu v strednom stupni strázenia. Na dosiahnutie účelu trestu už preto na neho nie je možné pôsobiť inak, než opäť nepodmienečným trestom odňatia slobody. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ale aj vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti prípadu, nie sú splnené podmienky pre podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody stanovené v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že v súčasnosti (teda po 03.11.2022, kedy bol prepustený z posledného výkonu trestu odňatia slobody) už žije v zahraničí riadnym životom, tak sa táto jeho obhajoba javí ako účelová. Okrem krátkej doby od posledného výkonu trestu odňatia slobody o tom svedčí aj skutočnosť, že podľa odpisu registra trestov aj predtým žil tiež v zahraničí a v roku 2012 sa tam dopustil štyroch trestných činov. Aj podľa správy Obce K. má obžalovaný problémy so zákonom, alkoholom a agresivitou celý život. Niet dôvod domnievať sa, že za taký krátky čas, aký uplynul od prepustenia obžalovaného z výkonu trestu, došlo u obžalovaného k takej zásadnej zmene, aby mohli byť splnené podmienky pre podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody (a neprihliadalo sa na všetky dôkazy vykonané v tomto konaní), hoci po výkone predchádzajúcich trestov u neho k žiadnej pozitívnej zmene nedošlo.

Okrem toho podmienenému odloženiu výkonu trestu odňatia slobody bráni aj ust. § 42 ods. 2, veta druhá Tr. zákona, podľa ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Keďže skorším rozsudkom sp. zn. 3T/70/2021 bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, tak nie je možné uložiť podmienený súhrnný trest odňatia slobody (porovnaj rozh. NS ČR sp. zn. 4Tz 125/2003).

Preto, majúci na zreteli nielen funkciu individuálnej prevencie trestu, ale aj prevencie generálnej a represívnu funkciu trestu, odvolací súd konštatuje, že okresným súdom uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na 2 roky a 4 mesiace, teda na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, je trestom primeraným a zodpovedajúcim účelu trestu. Zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a zároveň vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Správne potom prvostupňový súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného prečinu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/29/2016).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd o odvolaní obžalovaného jednomyseľne rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.